

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی مفهوم عرفان در معماری مجموعه آرامگاه های مشتاقیه و شاه نعمت الله ولی در کرمان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

هدیه موسی پورعسکری - کارشناس ارشد مرمت بنا و بافت های تاریخی،

خلاصه مقاله:

هر اثر معماری با ویژگی های مختص خود تأثیری خاص بر مخاطب دارد که در جهت فهم این تأثیر باید معماری آن به طور کامل تحلیل شود. آثار معماری دارای دو بعد عینی و ذهنی هستند و چون معماری بیان ایده ها و ارزش ها به وسیله منظومه ای از علائم بصری است بنابراین این ایده ها و ارزش ها به عنوان ابعاد ذهنی یک بنای تاریخی در لایه های پنهان قرار میگیرند و با شناخت آنها مبانی نظری یک اثر معماری شکل میگیرد. بی شک، دو مجموعه مشتاقیه و شاه نعمت الله ولی که آرامگاه صوفیان عارفی چون مشتاق عیشا و شاه نعمت الله ولی است، اندیشه های عرفانی به عنوان بعد ذهنی باعث شکل گیری معماری این دو مجموعه در شهر کرمان با اقلیم گرم و خشک شده است. عرفان، نام علمی است از علوم الهی که موضوع شناخت آن حق و اسماء و صفات اوست و عارفان به عنوان افرادی که از خودشناسی به خداشناسی میرسند، در این مسیر از هفت وادی سیر و سلوک (طلب، عشق، معرفت، استغنا، توحید، حیرت، فقر و غنا) میگذرند. هدف اصلی در این مقاله، شناخت چگونگی تأثیر عرفان در معماری این دو مجموعه و پاسخ به این سوالات است: آیا اندیشه های صوفیان در معماری تأثیر گذار است؟ اگر پاسخ مثبت است آیا میتوان به یک الگوی معماری در ارتباط با تأثیر عرفان در معماری دست یافت؟ این مقاله با روش توصیفی تحلیلی و بهره گیری از مطالعات میدانی و کتابخانه - ای، ریشه تصوف، اصول آن و تاریخ زندگی این دو صوفی را بررسی کرده است و در ادامه با مطالعه تطبیقی معماری این دو مجموعه، دسته بندی و تحلیل ویژگی های مشترک آنها، یک الگوی معماری در جهت تداوم این گونه آثار ارائه داده است

کلمات کلیدی:

عرفان، مشتاقیه، شاه نعمت الله ولی، الگوی معماری، کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273407>

